Ч. 104. Пятниця 10 (23) мая 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Програма парляментарних робіт. — Голоси віденьскої праси про ситуацию. — Любе в Росиї.)

В парляментарних кругах впевняють, що єсть намір ще нинішного дня закінчити наради над буджетом міністерства судівництва; супротив того нинішнє засіданє потреває певне до пізного вечера. На слідуючім засіданю палати прийшла би на дневний порядок справа торговлї збіжем. — Краєві сойми мають зібрати ся дня 17 червня; очевидно прийде до того лиш о стілько, о скілько проґрама парляментарна уложена на найблизші днї і тиждні буде додержана. Після тої проґрами палата послів має радити до суботи включно. В днях 26 і 27 с. м. відбудуть ся повні засіданя австрийскої делєґациї і то лиш від години 10-ої до 4-ої по полудни, бо в тих самих днях відбудуть ся делєґацийні, двірскі обіди. Дня 24 с. м. буде навіть делєґацийне засіданє закрите вже о годині 2-ій по полудни, щоби делєґати могли ще того дня від'їхати до Відня і взяти також участь в торжестві Божого Тіла. В днях 30 і 31 с. м. будуть радити обі палати — послів і панів. Відтак в першім тиждни червня закінчать делєґациї свої працї, між тим як другий тиждень червня буде призначений на наради палати послів, так що та палата буде могла покінчити свою працю вже дня 14 червня.

З нагоди лат. Зелених сьвят подала віденьска праса політичний огляд, а особливо погляд на діяльність ради державної і вигляди на будучність. Звичайною темою тої праси є нарікане на повільність ради державної, на балакливість послів, на безвиглядність всяких парляментарних робочих проґрам. Однако в дійстности то нарікане в малій лише части оправдане. Правда, що правительство скликало раду державну на 17 жовтня і що від того часу минуло сім місяців, а буджет ще не ухвалений. Але кому всему близше приглянути ся, то треба сказати, що в тім нема нічого так незвичайного. Спершу почали Чехи показувати, що против їх волї не можна нічого вдїяти і зазначивши так свою силу, замаркувавши опозицию, перейшли до позитивної роботи. Всенїмці не хотїли показати ся слабшими і так минуло півтора місяця, поки буджетова комісия взяла ся до буджету. В найлїпших часах буджетова комісия (коли ще була зложена з 36 членів — нині є 48) потребувала около шість тиждів до пересправи над буджетом. Нічого отже дивного, що сего року коли по пяти роках вперше відбуває ся буджетова розправа, а комісия зложена з 48 членів, переважно нових, що раді би виговорити ся, коли за час безбуджетового пятилїтя нагромадило ся тілько нових потреб, зайшло тілько нових обставин, що й міністри в комісиї нераз промовляли по дві або три години, комісия аж в лютім предложила справозданє посольскій палаті, де могла почати ся буджетова розправа. — Замітно однако, що N. fr. Presse в зеленосьвятнім числі розвинула дуже оптимістичні вигляди, а хоч віщує, що посольска палата з кінцем мая полагодить буджет, впевняє, що майже до кінця червня буде ще мусїла працювати, щоби 8 оставших предложень (між ними закон про речинцеву торговлю збіжем, про податок від зелїзничих карт і т. и.) ухвалити. N. fr. Presse глядить на раду державну як би вже зовсім уздоровлену з давної обструкцийної недуги і признає їй тілько спосібности до працї, що й угода австро-угорска не буде їй понад сили а також торговельні договори.

В Краснім селї під Петербургом відбула ся вчера велика войскова парада в честь Любета. О годинї 11 перед полуднем прибув цар і Любе в повозї на поле маневрів, куди надїхала також цариця, цариця-мати і вел. княжна Єлисавета. Парада розпочала ся проїздкою перед фронтом войск. Цар їхав верхом побіч повоза, в котрім сиділа цариця і Любе. Войска повитали царску родину і гостя окликом „гурра!“ Парада закінчила ся атаком кінноти. По скінченій парадї відбуло ся сніданє в царскій палаті, в часї котрого виголосив цар, а відтак Любе тоасти в честь французскої і російскої армії.

Новинки.

Львів дня 22-го мая 1902.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував ад'юнкта в головній фабрицї тютюну в Винниках, Стан. Сьміґельского, економічним секретарем в тій фабрицї. — Міністер судівництва іменував судо-

Вимушене.

(З французского — Жана Рішпена).

Розмова зайшла про ті драматичні події, що в деяких часах потрясали цїлим Парижем. Не те дивно, що в бійцї роблять ся раз-у-раз сьмілїйшими, а те, що полиция все безсильна супроти них. Нема дня, щоб не вбито когось, часом навіть двох — а виноватого не віднайдено нїколи. Потім згадано мимохіть про цїлий ряд злочинців, що загалом лишили ся невияснені.

— А Ксавієр Бернак? — сказав хтось нараз. — Пригадуєте собі ще Ксавієра Бернака?

Ба, хтож не пригадував би собі Ксавієра Бернака? Міський панич, знаменитий грач, про якого ніхто не знав добре, відки бере гроші, чоловік, що не бояв ся вістря шпади, котрого любили дуже панї, хоч про него говорено ріжні погані, авантурничі вісти. На підставі сих вістий люди старали ся вправдї не заходити з ним у приязнь, однак ніхто не міг рішучо сказати, кілько було в них правди. Зрештою він не знав жартів; доказом того була куля, яку всадив у груди ґрафову Борису Балїнову. Можливо, що той Ксавієр Бернак був авантурником — алеж людий сього рода так богато в Парижі! Коли би хто хотів придивляти ся цїлком точно всїм людям, то не знайшов би нїколи кінця, і житє було би нестерпне.

Одної днини найдено Бернака на Елізейськім поли з двома ранами від ножа в серцї. Від тодї то минуло майже чотири роки — якже то швидко минає час!

І сим разом не відкрито злочинців. Сей випадок обговорювано досить докладно. Дехто жартував, говорив про панцирні сорочки та придумував усякі способи захорони проти небезпек, якими грозить париский брук. Але кінець кінців усі були люті на полицию. Щож вона робить властиво? Справді, що вона властиво думає собі?

— Часами буває, що полиция викриє убійцю, а про те не хоче вязнити його, — замітив хтось.

Усї замовкли, бо той, хто се казав, був не хто, як давнїйший слїдчий судия, д. Лєзінян. Усї знали, що він нїколи не жартує. Він говорив по хвилинї далї:

— Коли кажу „полиция“, то посуваю ся може за далеко; але бувають випадки, коли урядник знаючи добре подробицї злочину, таки не каже арештувати злочинця.

— Алеж се буде занедбанє урядового обовязку! — крикнув якийсь слухач.

— Ваша правда, — заявив д. Лєзінян, — і тому буває, що не один урядник на 36 році служби виходить на пенсию.

Лєзінян як раз покинув службу перед чотирма роками, а тепер скінчив сорок лїт.

Знов запанувала глубока мовчанка, потім сказав Іве:

— А може би ви розповіли нам отсю подію?

Лєзінян надумував ся хвильку, потім промовив:

— Т-та, про мене! Люди, про яких ту річ, померли або живуть, а тих, що ще живуть, я не називати му по імени.

Ми присунули крісла і колишній слїдчий судия розповів нам ось яку історию:

— Перший акт моєї драми, що має їх лише два, розіграв ся перед 22 роками в Трувілї; від тодї до другого акту минуло 18 лїт.

Молода, дуже молода дївчинка з доброї родини жила там зі своїми родичами. Батько був хорий, мати ще молода; се була жіночка наскрізь чесна і чиста, але про те троха закохана — з легкодушности, з кокетериї; словом, маленька пестійка. Вкінцї вона була радше товаришкою, чим матїрю своєї доньки.

Сеся бавила ся дуже добре. Чи я вже згадав, що вона була дуже гарна, та крім того також дуже богата? Два міліони приданого. Заскакували там коло неї, сипались компліменти, зітханя, любовні погляди, одним словом, цїла літанія, яку ви добре знаєте. Два міліони в цїнних паперах та гарна дївчина чейже стоять того, аби викинути ізза них дещо троха дрібних. Молода особа мала цїлу фаланґу поклонників, що всякими способами старались приподобати ся їй, зробити ся конче потрібним. Панна — я назву її Марселя — панна Марселя однак не звертала уваги анї на гарного маркіза, анї на славного маляря, анї на ґенерала, анї на впливового посла, анї на нїкого з тих, що належали до кружка знайомих її матери. Жив тодї у Трувілї один вродливий панич, якого як раз Марселя не знала. Вона стрічала його що дня і він призирав ся їй? Вкінцї відповіла на його погляд,

вими ад'юнктами авскультантів: Володим. Шайдицкого для Стрижова і дра Г. Денінґа для Біча.

— **З „Просьвіти“.** На загальних зборах товариства вибрані членами головного виділу отсі пп.: 1. Іван Чернявский, судовий секретар. 2. Михайло Глиджук, соймовий посол і член краєвого Виділу. 3. Володимир Дидиньский, інжинер краєвого Виділу. 4. Др. Кораеля, інжинер краєвого Виділу. 5. Др. Іван Франко, літерат. 6. Др. Кость Левицкий, краєвий адвокат. 7. о. Теодозий Лежогубский, катихит. 8. Никола Мороз, управитель рускої школи вправ. 9. Петро Огоновский, гімназияльний професор. 10. Кость Паньківский, директор Інститута. 11. Юліян Романчук, висл. професор і посол до державної ради. 12. Др. Кирило Студиньский, професор університету. 13. о. Олександер Темницкий, парох дому карного. Заступниками членів головного виділу вибрано: 1. о. Теофіля Бобикевича, катедрального сотрудника. 2. Юліяна Гірняка, студента техніки. 3. Григория Грозика, урядника „Дністра“. 4. Володимира Загайкевича, кандидата адвокатского. 5. дра Михайла Коцюбу, професора учительскої семинариї. 6. о. Стефана Мохнацкого, катихита. — На загальних зборах на предложенє уступаючого Виділу іменовано почестними членами „Просьвіти“: о. Андрія Качалу з Медині, о. Йосифа Шуховского з Братковець, о. дра Ів. Гробельского з Станиславова, дра Евг. Олесницкого зі Стрия, дра Дорундяка з Борщева, директора Василя Нагірного і дра Костя Левицкого.

— **З'їзд народних учителів** відбув ся мин. неділї у Львові під проводом дир. Солецкого. По довшій дискусиї ухвалено кілька резолюций, в котрих інтересовані домагають ся внесеня до сойму петициї з проектом закона о правних відносинах учителів, опертого на постановах такого-ж закона для урядників державних з найнизших степенів, та проекту о заосмотреню емеритів, вдів і сиріт.

— **З перемискої епархії.** О. Ем. Венгринович зрезиґнував з презенти на парохію Королева руска, а в нову пропозицию приняті оо.: Ів. Русинак, Ем. Юрчакевич і Дан. Полошинович. — Ординар. шкільним відпоручником до ц. к. окр. ради шкільної в Раві рускій іменований о. Сильв. Стецяк, парох в Камінцї Старім-селї на місце добровільно уступившого крил. Ів. Гавришкевича. — Від іспиту конкурсового увільнені оо.: Ем. Давидович, Петро Тустанович і Кар. Гумецкий. — Крилошаньскими відзнаками наділені оо.: Ів. Ільницкий, парох в Заліктю і Дан. Лепкий, парох в Старім Самборі. — Сотрудництво в Торках, дек. сокальского, дістав о. Евг. Кульчицкий. — Відпустку для поратованя здоровля дістали оо.: Як. Корчиньский на 2 місяцї, Мих. Ковшевич на 6 недїль, Лев Пап на 6 недїль, Алекс. Маляркевич на 2 місяцї і Йос. Долошицкий на 6 недїль.

— **Вибори до ради міста Львова.** Після остаточного обчисленя скрутацийної комісиї, вибрано до ради міста Львова 23 радних. Остає до вибору ще 27 радних, так, що до тіснійшого голосованя приходить 54 кандидатів, що дістали найбільше голосів з перепавших при першім голосованю.

† **Др. Ігнатий Каміньский,** б. посол до сойму і до ради державної, довголітний, дуже заслужений бурмістр міста Станиславова, помер вчера в Делятинї. Рада міста Станиславова ухвалила похоронити покійного коштом громади.

— **Повінь.** Наслїдком довготревалої слоти вода в Днїстрі під Галичом піднесла ся о 3 метри над нормальний стан. Доохрестні поля залиті, страшна нужда жде майже певно селян. Богато материялу приготовленого до робіт реґуляцийних на берегах Днїстра, Ломницї і Бистрицї повінь забрала.

— **Еміґрация ремісників.** В Станиславові ремісники з'орґанізували компанїю і з родинами вибирають ся до Америки. Кількох рукодїльників, занятих в тамошних варстатах зелїзничих, подякувало за роботу і також з родинами поїхали шукати щастя на другій півкулї.

— **Убийства і самоубийства** допустив ся дня 18-го с. м. Франц Станек, дідич в Вишенцї, городецкого повіта, застріливши револьвером жену, троє дрібних діточок а вкінци і самого себе. Купно дібр Станївців на Буковинї мало єго наразити на страту і визвати розстрій нервів.

— **Шевченківскі вечерницї.** Рускі товариства в Перемишли устроюють в неділю дня 25 с. м. в великій сали „Руского Інститута для дівчат“ в память XLI роковин смерти Тараса Шевченка людові вечерницї з отсею проґрамою: Вступне слово. 1) Шевченко-Лисенко: „Ори ся-ж ти, моя ниво“ — відсьпіває „Перемиский Боян“. 2) Шопенівске тріо (на скрипку, челльо і фортепян). 3) Шевченка „Кавказ“ виголосить С. Я. 4) Народні мотиви на фортепян — п-на Е. Ц. 5) а) Підгірянка-Кишакевич: „Ой не нам“ і б) Шевченко Колесса: „Було колись в Україні“ — муж. хор. „Перемиского Бояна“ 6) Народні мельодиї — сопран, п-ї П. 7) Лисенка уривок з опери „Утоплена“ — відсьпіває міш. хор „Пер. Бояна“.

— **В товаристві „Труд“** у Львові, ринок 39 буде до обсадженя посада маніпулянтки до робіт канцелярийних і веденя маґазину. Поданя власноручно написані з метрикою, сьвідоцтвом шкільним і моральности належить вносити найпізнїйше до 31 мая на руки дирекциї товариства. Зголошеня рефлектанток на тую посаду до 18 і над 40 літ житя не будуть увзгляднені. — Принята має відбути двомісячну безплатну пробну практику і зложити кавцию в квоті 400 К. Близші інформациї дотично плати уділить дирекция.

— **Рисунковий курс для учителів** відбуде ся в промисловій школї у Львові від 30 червня до 9 серпня с. р. На сей курс покликано отсих учителів: Володислава Менсовича, Ом. Моняка, Вільгельма Новіцкого і Льва Зелїньского зі Львова; Валерияна Хшановского, Адольфа Лїлїєнталя з Кракова; Феликса Длуґошевского з Нового Санча; Йосифа Шабловского з Хшанова; Льва Кублїна з Ряшова; Аполїнарого Левицкого з Самбора; Северина Кривду з Коломиї; Станислава Левицкого зі Стрия; Калїкста Левандовского з Бережан; Антона Максимчука з Золочева і Антона Жураковского з Перемишля.

— **Росийскі шпігуни.** В Перемишли покінчила ся судова розправа против двох шпігунів, що продавали росийским військовим властям пляни перемискої кріпости та доносили про всякі військові уладженя в Галичинї. Обжалованого Залеского засуджено на $4^1/_2$ року тяжкої вязницї, а єго спільника Шустера на $3^1/_2$ року.

— **З країни нещастя.** З Сен-Пієр телеґрафують, що вулкан вибухає безнастанно дальше. Роботи коло відгребуваня погибших ідуть скоро. При тім застановляє, що богато мурованих домів погоріло, коли стоячі побіч деревляні будинки остали цїлі. Знов-же в руках спаленої на вуголь жінки найдено ненаруше-

---

думала троха про нього, потім усе частїйше, а вкінцї навіть за надто часто. Німий поклонник, наскрізь корректний та діскретний, не робив нїчого, як лише старав ся звернути увагу молодої дами на себе. Може власне ся його повздержливість була причиною, що вона зацікавила ся ним.

Гарна, не досить пильнована панночка, поклонник двацяти-пятилїтній, покоївка, що про те лише дбає, аби кождим дукатом побільшити своє придане — се вже більше як потрібно до навязаня кореспонденциї. Двацять листів з одного і другого боку. Не добре давати молодим дівчатам читати романи; стиль панночки вихованої у пансионатї набирає відтам поживи, і Марселині білєтики, зразу короткі та незначучі, набирали де далї все більше недвозначного тону.

Одної днини заявив молодий чоловік, що зробить собі смерть, коли Марселя не визначить йому сходин. Ся грізьба не налякала Марселї, але протверезила її. В ґрунті вона була така чиста та честна як і її мати, тож звернула ся до матери та передала їй лист, який іно що дістала.

— І ти любиш сего панича?

— Так!

— Ти дурненька собі. Чому ти не сказала сего скорше? Сей лист мабуть не перший?

— Нї, ось і инші.

— І ти писала також?

— Так, я писала також!

Мати глянула донцї в очи.

— Лише листи?

— Клену ся тобі. Ми не говорили навіть нїколи.

Мати відітхнула лекше.

— Не гадаю робити тобі пусті закиди. Коли хто заслугує на них, то я найбільше. Лиши се все менї. Коли твій обожатель відповідна партия, то вийдеш за него заміж.

Він не був нїяка партия. Вісти про него були як найгірші. Сей молодий чоловік прогуляв у легкодушнім товаристві кількасот тисяч, що становили його батьківский спадок. Тепер сидїв у довгах, та не тїшив ся славою честного чоловіка. Нїхто не знав навіть гаразд, чим він жив.

Розказано Марселї все, що лише можна було розказати молодій дївчинї про таке житє. Може вона й плакала, але нїхто не дізнав ся про те. В кождім разї вирвала з великою відвагою сю брудну картку з книжки свойого житя. З такими ранами дїєть ся в її віцї так, як з ранами на голові: або вмираєть ся від них, або приходить ся швидко до здоровля. Вона плакала може, та з бідного малого її серця поплила, здаєть ся, кров; нїхто однак анї не чув хлипаня, анї не бачив крови.

Головно треба було дістати назад листи, тих двацять і три листи. Якийсь свояк підняв ся відістати їх назад. Але властитель не хотів їх віддати. Заявив, що вони належать правно до него, він не примушував інтересованої особи писати їх. Вона зробила се добровільно і він хотів заховати собі бодай сю памятку.

— Кілько хочете за них? — запитав свояк.

Той — треба признати йому правду — сполотнів з разу та кинув ся сильно; потім — і сю правду треба йому признати — почав сьміяти ся і крикнув:

— Ах, то се ви так задивлюєте ся на сю справу?... Ну, гаразд, листи і безличність варті в кождім разї 50.000 франків?

— Добре, ось чек на 50.000 франків; мій підпис, думаю, вистарчить вам, що?

— Розумієть ся.... Ось вам листи! Знаєте, кілько їх?

— Двацять і три!

— Перечислїть!

Купець перечислив справдї та переглянув їх уважно. Призирав ся коверті, письму — всьому. Потім відійшов.

— — — — — — — — — — — — — — —

Шість місяців пізнїйше Марселя вийшла заміж за пана Р..., поважаного чоловіка, порядного хлопця, що обожав її, та якого вона почала також любити.

Тут кінчить ся мої панове, перший акт.

Бачите, доси моя досить буденна істория подібна до всіх звичайних вимушень. Нїкчемник, що продає жіночі листи, се явище, яке можна надибати доволї часто. Але тепер приходить комплїкация. —

Минає вісїмнайцять літ. Марселя має гарну доньку, якій, можете бути певні, не трафить ся пригода в родї описаної висше. У неї нема хапчивої покоївки, та за то є сумлїнна і на все уважна мати. Зрештою можна догадати ся, чому: молоді дівчата є на те, аби виходити заміж; і донька Марселї мала стати за місяць жінкою ґрафа Г. Вона мала заміняти своє імя на імя роду, що пишаеть ся 800 літним шляхотсвом, геройскими дїлами, честнотою та почестями. Заручені любили себе пристрастно з тою щасливою веселостию, яка запевнює сьвітлу будущину.

Нараз дістала Марселя одного ранка ось який лист:

„Ласкава Панї“!

„Ви не чули про мене нїчого вісїмнацять літ і я не поважив би ся також відновляти немилі спомини, як би мене не змушувала до сього найприкрійша конечність. Дїло ось у чім:

„Я пропаду цїлком, коли не дістану назад у руки папір пущений мною в обіг, який я підписав чужим іменем. Се коштувати ме мене 10.000 франків, яких не маю, які я однак мушу мати, аби оминути небезпеку, що менї грозить. Сих 10.000 франків видасте менї ласкава панї.

„Коли я перед вісїмнацятьма роками віддавав вашому своякови ваші листи, я забув йому звернути увагу, що три ваші листи мають по вісім сторін. Три подвійні картки ли-

ну хустинку а на ногах зітлілої дівчинки були цілїскі черевики. — З положеного на полудневім березї Мартінїки міста, Форт-де-Франс людність утїкає, залякана дальшим діланєм вулькану. В церквах залягають товпи народу, плачучи і молячи ся. Цїлий остров покритий грубою верствою попелу. Над вульканом громадять ся що хвиля хмари, з яких бють громи з скоростю 60 лискавок на мінуту. Зливи, несучи маси болота з попелу, знищили всю ростинність острова. — Серед руїн Сен-Пієр крутили ся злодїї, що обкрадали трупів. Одну лодку з утїкаючими злочинцями, що везли много дорогоцїнностий, приловив воєнний корабель та віддав під суд.

— **Заміна моря в озеро.** Проект заміни Азовского моря в озеро виринув у російских правительственних кругах. Азовске море є так мілке, що глибінь портів у Ростові і Таганрові не доходить півтретя метра і з тої причини набір кораблів треба преладовувати у менші судна, аби доставити до порту. Се коштує і часу і грошей. Тому правительство задумало загатити тамою керченьску протоку, що лучить Азовске море з Чорним, та тим способом піднести плесо Азовского моря, до якого впадає Дон і инші поменші річки, о кілька метрів. Керченьска протока широка на 3250 метрів і доволї мілка, бо до 8 метрів глибини доходить вона всего на просторі 1210 метрів. Будова тами поперек протоки буде коштувати після обчислень $6^1/_2$ міліона рублів а ще $2^1/_2$ міліона рублів треба буде заплатити яко відшкодованє прибережним властителям, яким вода залиє ґрунти по піднесеню плеса моря — чи тоді вже — озера.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 22 мая. Прибули сюди президент міністрів др. Кербер, міністер скарбу др. Бем-Баверк і міністер торговлї бар. Каль.

Вашинґтон 22 мая. Президент Любе вислав оногди з Кронштадту до президента Рузевельта телеґраму з найщирийшими желанями з нагоди проголошеня Куби републикою під сильним покривом Сполучених Держав.

Варшава 22 мая. Вчера вечером убило 2 незвістних людий шефа департаменту Черного.

Фор де Франс 22 мая. Ґубернатор острова Мартінїки доносить, що новий вибух ляви з вулькана Мон Пеле знищив місто Ля Карбе.

Льондон 22 мая. Після наспівших сюди вчера донесень з Преторії, вигляди на заключенє мира дуже малі. Побоюють ся, що Бури відкинуть анґлїйскі условя.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Курс львівский.

Дня 21-ого мая 1902.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540·—	550·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	380·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	566·—	570·—
Акциї гарбарнї Рятів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95 80	96·50
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	—·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	100·—	—·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	107·—	101 10
4% листи застав. Банку краєв. .	97·—	97·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	95·80	96 50
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	95·80	96·50
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	96·20	96·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·50	—·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·30	103·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%	100·70	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·20	97·90
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·20	97·90
„ „ м. Львова 4% по 200К.	94·—	94·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73·—	78·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденский)	56·75	57 75
Угорск. черв. хреста	29·—	30.—
Іт. черв. хрес. 25 фр.	27·50	30.50
Архік. Рудольфа 20К.	80·—	84.—
Базилїка 10 К	19·10	20.10
Joszif 4 K.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·22	11·34
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок нїмецких	117·10	117·80
Доляр америк.	4·80	5·—

шили ся в моїй шуфлядї. Може той відривок, що посилаю вам ось тут, зможе пересьвідчити вас про вагу решти, як також і про те, для чого повинно вам залежати, аби решта не попала — не хочу сказати, в руки вашого мужа, бо ви ясно чесна особа певно розповіли йому по щирости все своє житє — але може в руки вашого будучого зятя. Він любить дуже свою наречену і в кождім разї не сказав би нїчого ізза любови до неї. Але він має батька, якому би я в данім разї відіслав один із ваших листів. Чи гадаєте, що й тоді могло би відбути ся весїлє вашої доньки?

„Я не роблю собі ніяких ілюзий, що до почутя огиди, який викличе у вас отсей мій крок. Я знаю, що допускаю ся і інфамії, але я не маю вибору. Додаю ще, що жаль би менї було, колиб ви улягли покусї передали сей лист урядникови полїциї: я перевидів сей випадок і звістні листи дійшли би в таким разї зараз на згаданий адрес.

„Мати-му честь поговорити з вами завтра о 5 годинї; надію ся, що ви ласкаво приймете мене.

Ксавіє“

Вона від разу пізнала письмо і підпис і перечитала свій лист. О, ті глупі фрази малої дівчини, якої память була переповнена фразами романів! О, ті дурні, жорстокі дурні слова! А те „тиканє“! І все те в руках нїкчемника.

Він передвидів усе, обчислив усе, навіть годину, навіть назначений день. Того дня в її домі мав відбути ся прилюдний базар на добродійні цїли; таким чином було оправдана його присутність. Інакше була би оповістила про се префекта полїциї не вважаючи на погрозу. Алеж скандал в її домі на очах цїлого товариства і все те ізза пустої грошевої справи...

Приготовала грошї і коли він увійшов, легка дрож обридженя шибнула по її тїлї. Він підійшов до неї, хопив портмонетку, яку вона показала і сказав:

— Ось ваші листи!

Взяла коверту. Він засьміяв ся і сказав швидко:

— Ви все ще те саме необачне дитя! Там лише один лист. Ви повинні були подивити ся, заким заплатили. Перед вісімнацятьма роками, коли я любив вас, я був такий щирий, як лише міг бути; ви не вірили менї. Добре. Я почуваю ще й тепер симпатию до вас, більшу, як колинебудь. Коли хочете мати другий лист, останній, то мусите собі його взяти з мойого помешканя.

Вона стояла переляканa, приголомшена, а він говорив далї:

— Я від'їзджаю в суботу; нинї маємо четвер; ви знаєте, що я потім зроблю з вашим листом!

Поклонив ся і відійшов.

— Мої панове! — сказав Лезінян. — Марселя зробила те, що на її місці — не перечте сього — зробило би вісім жінок на десять. Дістала свій лист, а коли її донька вийшла заміж, померла нечайно на удар серця — коли вірити часописям.

Якось місяць потім я сидів у свойому кабінетї в палатї справедливости, коли менї принесено карту пана Р...

— Звертаю ся — мовив він — до приятеля, а не до урядника.

І розповів менї все, що я ось перед хвилиною переказав вам; його жінка висповідала ся йому зі всього на годину перед смертю, заживши перед тим якусь отрую.

Коли скінчив свою сповідь, докинув:

— Коли велите мене тепер увязнити, застрілю ся тут у ваших очах.

— Що? Вас увязнити? — крикнув я.

— Так! Бо я забив Ксавера Бернака!

— Розумієте добре, мої панове, що я не міг велїти арештувати сього чоловіка і тому я подав ся на пенсию.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

І Н С Е Р А Т И.

Тягнене невідклично
19-го червня 1902.
Льотерия акторска

1	гол. вигр.	по	50.000 К
1	„ „	„	5.000 „
1	„ „	„	3.000 „
2	„ „	„	2.000 „
5	виграних	„	1.000 „
10	„	„	500 „
20	„	„	200 „
60	„	„	100 „
100	„	„	50 „
300	„	„	20 „
3500	„	„	10 „

Льоси по 1 К поручають: Кіц і Штоф, Корман і Файґенбавм, М. Клярфельд, В. Хаес і С-а, Авґ. Шеленберґ і Син, Яков Штро, Сокаль і Лїлїєн, Самуелї і Ляндав.

Кожда виграна буде по відтягненю 10 прц. готівкою виплачена.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„НЕКТАР“
Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. **Доставці Двора царско-російского**
Надворні доставці кор. Вел. королїв: Греции, Швеции і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, **найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,**

Grand prix **найвисша відзнака на виставі** в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль **найвисша відзнака на виставі** в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки у фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатне.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛИНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).